

Edicions del País Valencià, S. A.
Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001-València
Tel. (96) 352 48 69.

Provença, 324, 2n.
08037-Barcelona.

Impremta 1, pral.
07001-Ciutat de Mallorca.

**President del Consell
d'Administració:**
Rafael Mansanet
Conseller delegat:
Eiuseu Cilment.

Director:
Francesc Pérez i Moragon
Redacció:
Adolf Beltran, Vicent Partal, Ismael López
Documentació:
Enric Bellveser
Correcció lingüística:
Vicent Sanchis

Delegacions:
Josep Pasqual Broc (Castelló de la Plana)
Miquel Martínez (Alicant)
Josep-Ramon Lluch (Barcelona)
Josep Rosselló (Ciutat de Mallorca)

Fotògrafs: Jesús Ciscar, Carles Francesc, Jordi Vicent, Vicent Gamir, Pau Barceló, Francesc Cutillas

Disseny i maquetació:
L. Casanovas

Portada: Roberto Coggiola

Publicitat: Albert Peiró i Ortiz

Promoció: Jordi Enguix

Impressió i composició:
Tip. Art. Puertes, S.L. - Palleter, 47
46008-València

Col·laboradors:
Joan Fuster, Vicent Ventura, Julià Garcia Candau, Ramon Barnils, A. Solé, Joan F. Mira, M. Vázquez Montalbán, Oriol Domingo, Ernest Udina, Josep V. Marqués, Quim Monzó, Ignasi Riera, Josep Iborra, Josep Plera, Ricard Blasco, Enric A. Llobregat, Jaume Fuster, Jaume Lorés, Josep M. Llopart, Bernat Capó, Alfons Llorens, V. Soler, M. A. Capmany, Emèrit Bono, Equip d'Estudis Urbanístics, F. Garcia Herraiz, J. V. Aliaga, Guillem Rausa, Joan Rendé, Andreu Manresa, Francesc Signes, Arnau Sánchez, Vicent Marqués, B. Mesquida, M. Munoz, M. S. Jardí, Josep Pitarch, C. Gàmez, E. Sòria, Valentí Puig, J. Triadú, M. Cahner, Gustau Munoz, Fúlvia Nicolàs, Tirso Irure, Vicent Martí.

Direcció, redacció, administració, publicitat i subscripcions: Avda. Baró de Càrcer, 40, 13a. 46001-València. Tel. 352 48 69.
Depòsit legal: V. 853-1984.

EL TEMPS és un setmanari independent que respecta la llibertat d'expressió dels col·laboradors. L'opinió de la revista queda només reflectida en els articles editorials.

Des del Temps

Caldrà que s'expliquen

«**R**es no canvia, tot canvia, mira el tren, mira la via. Si em mires i m'observes, aprendràs filosofia» ¿Feia així, aquella *Lletania* mordaç i antifranquista dels anys seixanta? Si no, ho deia d'una manera molt semblant i que serveix igualment per a posar un rètol a la crisi ministerial de la darretora setmana.

A mesura que passen els dies, es veu amb més claredat que la brusca desaparició del poderós Miguel Boyer del gabinet González contribueix a agrisar el govern de Madrid, mentre que la substitució del conseqüent Fernando Morán pel versàtil Francisco Fernández Ordóñez és una quota més en les relacions de vassallatge a què és sotmesa la política internacional espanyola.

Si l'entrada de Fernández Ordóñez a la direcció de la política exterior sembla definir amb claredat un canvi deliberat i calculat de línia (un canvi que l'OTAN agraeix amb efusió), el canvi de Boyer per Solchaga (l'home de Sagunt) no aclareix gran cosa. Més encara: deixa a mitges una política econòmica arriscada i, també, deixa en l'aire unes promeses que ja veurem si es compleixen. Que no ho sembla.

Així les coses, es podria aventurar la possibilitat que aquesta remodelació que ha acabat en crisi —i crisi profunda— no siga l'última, abans de les eleccions. Boyer se n'ha anat, però això no vol dir que haja desaparegut del panorama o que no haja

deixat, dins el govern, més d'un fidel. Per exemple, el socialdemòcrata Fernández Ordóñez, que va deixar un record tan àcid entre els seus companys d'UCD...

L'ombra del vice-president Alfonso Guerra, allargada com la d'un inquisidor de *La kermesse heroica*, no arriba a cobrir tot allò que no vol veure. I Miguel Boyer és molt alt. La lluita entre ells no ha acabat.

De tota manera, el que és inacceptable és la falta de *modos*. Hi ha molts sistemes per a fer una crisi, però fer-la d'amagat, a base de sorpreses, que delaten la falta de control intern sobre el partit i sobre el mateix govern a «remodelar», és sens dubte el pitjor sistema.

Els electors del senyor González —a banda, és clar, de les dues cambres i dels partits de l'oposició— tenen dret a una explicació profunda i clara. El president del govern espanyol està tot orgullós de no haver fet cessar cap ministre per carta. Però això no té cap importància. Per als cessats potser en tindrà alguna; per als ciutadans, cap. El que és important és aclarir perquè els fan cessar. I qui. Quines forces es vol accontentar. Què es vol fer amb la UGT, després d'haver elevat Sáez de Coscolluela a ministre, en un gest que sembla una provocació. Caldrà dir què canvia en la política exterior i si el boyerista Solchaga ho és tant com per a continuar la línia del predecessor. Caldrà, en principi, que aquests senyors s'acloresquen.

Bup en valencià

Aquesta setmana (dies del 8 al 12 de juliol) acaba el període de matrícula per a xiquets que vulguen fer el 1r curs de BUP en valencià, a l'Institut de Catarroja (l'Horta).

Es tracta d'una bona oportunitat per a tots els xiquets de la zona i especialment per als qui han estat alumnes de les escoles valencianes (La Gavina, Nostra Escola Comarcal, Les Carolines, La Masia...).

Francesc Pérez i Moragon